

A Bíróság (első tanács) 2018. július 25-i ítélete (a Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – ML ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása

(C-220/18. PPU. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás – Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – Európai elfogatóparancs – 2002/584/IB kerethatározat – Az 1. cikk (3) bekezdése – A tagállamok közötti átadási eljárás – Végrehajtási feltételek – A végrehajtás megtagadásának okai – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 4. cikk – Az embertelen és megalázó bánásmód tilalma – A kibocsátó tagállamban fennálló fogvatartási körülmények – A végrehajtó igazságügyi hatóságok által elvégzendő vizsgálat terjedelme – Jogorvoslati lehetőség megléte a kibocsátó tagállamban – Az e tagállam hatóságai által nyújtott garancia)

(2018/C 328/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Az alapeljárás felei

ML

Az eljárásban részt vesz: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Rendelkező rész

A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdését, 5. cikkét és 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság olyan információkkal rendelkezik, amelyek tanúsítják, hogy a kibocsátó tagállam büntetés-végrehajtási intézményeiben a fogvatartási körülményeket érintően rendszerszintű vagy általánossá vált hiányosságok állnak fenn – amely hiányosságok fennállásának a helytállóságát a kérdést előterjesztő bíróságnak a rendelkezésre álló, kellően aktuális adatok összessége alapján ellenőriznie kell –, úgy:

- a végrehajtó igazságügyi hatóság önmagában amiatt, hogy a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs által érintett személy a kibocsátó tagállamban a fogvatartási körülményeinek a vitatását lehetővé tevő jogorvoslati lehetőséggel rendelkezik, nem tekintheti kizártnak annak a valós veszélyét, hogy az említett személy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmódnak lesz kitéve, bár az említett hatóság az ilyen jogorvoslati lehetőség meglétét figyelembe veheti az érintett személy átadásáról való döntéshez;
- a végrehajtó igazságügyi hatóság kizárólag azon büntetés-végrehajtási intézetek fogvatartási körülményeit köteles vizsgálni, amelyekben az érintett személyt a rendelkezésére álló információk szerint valószínűleg fogva fogják tartani, ideértve az ideiglenes vagy átszállítás céljára szolgáló fogva tartást is;
- a végrehajtó igazságügyi hatóságnak ehhez az érintett személy tekintetében csupán azokat a konkrét és pontos fogvatartási körülményeket kell ellenőriznie, amelyek relevánsak annak eldöntése szempontjából, hogy e személy ki lesz-e téve az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód valós veszélyének;
- a végrehajtó igazságügyi hatóság figyelembe veheti a kibocsátó tagállamnak a kibocsátó igazságügyi hatóságtól eltérő más hatóságai által szolgáltatott információkat, mint például konkrétan az arra vonatkozó garanciát, hogy az érintett személy nem lesz kitéve az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikkében vett embertelen vagy megalázó bánásmódnak.

⁽¹⁾ HL C 221., 2018.6.25.